

Bestemmelse, thi om Sognebaandsløvere i Almindelighed havde vi jo Anordningen af 1862. Paragraf 4 i Loven af 1868 viser altsaa, at dette er et ganske eget Forhold, thi den henviser ikke til, hvad der gjælder om Sognebaandsløvere i Almindelighed, men den giver derimod med Hensyn til Valgmenighedsmedlemmer en bestemt Regel om, at det er Ministeren, som bestemmer, hvad der skal gjælde med Hensyn til Benyttelsen af deres Sognekirke. Fra hvad Side man saaledes end betragter Sagen, kommer man til det Resultat, at man ved den Bestemmelse i § 5, som jeg har foreslaaget til at udgaa, kommer ind paa, hvad der vedkommer Valgmenigheder, kommer til at lægge Hindringer i Veien for Lovens Opfyldelse, saaledes som den er affattet, medens man dog maa have grundet Frygt for at forandre Valgmenighedsloven i noget Punkt et Aar før den skal være Gjenstand for Revision, idet dette vil medføre en stor Fare for den hele Udvikling af Valgmenighedsvæsenet. Det er netop i Overbetragtningen om, at det er meget vigtigt ikke at gøre det Mindste, hvorved vi kunne skabe Hindringer for en yderligere Udvikling af Valgmenighedsvæsenet, at jeg meget varmt vil tilraade Thinget at vedtage mit Ændringsforslag om ikke at fastholde Bestemmelsen i Slutningen af § 5. — Mit tredje Underændringsforslag, Forslaget under Nr. 17, gaar ud paa at optage en ny Paragraf i Ændringsforslaget, det vil altsaa sige en § 14, og denne Paragraf skal da lyde saaledes: „Denne Lov gjælder ikke for Færverne“. Jeg tror, at de Herrer ved at gennemgaa Ændringsforslaget — og det er jo i Grunden det Lovforslag, hvormed der nu er Tale — maa være komne til det Resultat, at de stedlige Forhold paa Færverne ere saaledes, at de aller-væsentligste Bestemmelser i Lovforslaget ikke kunne komme til Anvendelse der. Jeg behøver vel ikke nærmere at paapege den Indvirkning, som disse stedlige Forhold og Alt, hvad der staar i Forbindelse med Præstetaldenes Afsondring der, vil have; men jeg skal dog ikke indskrænke mig til denne almindelige Udtalelse om de Vanskeligheder eller næsten den Umulighed, der er for, at denne Lov kan bringes til Anvendelse og komme til praktisk Virksomhed paa Færverne.

Jeg skal som Exempler henlede Opmærksomheden paa enkelte Paragrafer, som staa i Forbindelse med disse væsentlige Hindringer. Jeg vil saaledes tage § 3, der siger, at dersom eet eller flere — eller, hvis det af det ærede Medlem for Odense Amts anden Valgfreds (Hoyer-Møller) med flere stillede Ændringsforslag vedtages, vil det komme til at hedde: Dersom nogle Medlemmer af en Sognemenighed begjære, at der gives en anden Præst i Folkekirken Løilighed til at bruge deres Sognekirke, kan det ske for en enkelt Gang, og hvis Sognets Præst ikke vil give sit Samtykke dertil, skal Biskoppen eller Ministeren træffe Afgjørelsen. Tænk Dem, mine Herrer, at man giver en Bestemmelse for Færverne om, at naar nogle Menighedsmedlemmer ønske for en enkelt Gang, vel at mærke, at høre en anden Præst, som ikke er deres Sognepræst, skulle de have Lov dertil, men hvis Præsten siger Nei, skulle de have Biskoppens eller Ministerens Tilladelse. Naar man saaledes vil høre en Præst for en enkelt Gang, har det ikke synderligt at betyde, at det kan tillades, naar man ikke har Nogen i Nærheden, der kan give Tilladelsen. Der maa ikke gaa altfor lang Tid hen; men tænk, at man lader en Bestemmelse gjælde for Færverne, der kan bevirke, at der først maa skrives ned til Kjøbenhavn for at faa en Bestemmelse derom. Jeg skal dernæst fremhæve en anden Bestemmelse i Loven, nemlig den angaaende Kirkebetjentene. Den ærede Ordfører har i sit Foredrag fremsat den Forandring, der er foreslaaget med Hensyn til Kirkebetjentenes Forpligtelse til at være tilstede ved Kirkelige Handlinger og Prædikener, der ikke blive foretagne af Sognepræsten, og han fremhævede (vistnok med stor Grund) det Betsværende, ja mere end Betsværende, der kan være for en Kirkebetjent i at skulle være tilstede ved en Gudstjeneste, hvor Ordet bliver forkyndt i en Retning, som han ikke kan dele. Man vil finde, at der ogsaa i denne Paragraf er en Bestemmelse, som det, eftersom Kirkebetjentforholdene ere paa Færverne, ikke gaar an saaledes uden Videre at lade komme til Anvendelse der. Jeg tør maasse tro, at dette kan være nok for at vise Uensigtsmæssigheden